

ת"פ (חיפה) 55816-03-24 - מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 55816-03-24 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

לפני **כבוד השופט מריה פיקוס בוגדאנוב**
בעניין: **המאשימה** **מדינת ישראל**
נגד
הנאשם **פלוני (עציר)**

גזר דין

הנאשם הורשע, לאחר הודאתו בכתב אישום מתוקן (במ/1), בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בת זוג בניגוד לסעיף 382(ג) + 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), איומים (ריבוי מקרים) בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין ותקיפת בת זוג בניגוד לסעיף 382(ב) + סעיף 379 לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום המתוקן (במ/1):

במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת בני זוג נשואים ולהם בן קטין יליד 2024 (להלן: "**הקטין**"), והם התגוררו בדירה בטירת הכרמל (להלן: "**הדירה**").

בתאריך 16.3.24, סמוך לשעה 19:00, בדירה, על רקע ויכוח בין הנאשם למתלוננת ולאחר שחיטט בטלפון הנייד שלה וסירב להשיבו אליה לאחר שביקשה, התקשרה המתלוננת למוקד 100 של המשטרה והשיחה נותקה.

בהמשך, ולאחר שהמתלוננת הודיעה לנאשם כי ברצונה שאחיה ישוחח עמו אודות התנהלותו, החל הנאשם לתקוף את המתלוננת כשהקטין לידה בעריסה, באופן שלפת אותה בגרונה וחנק אותה עד כדי שהיא לא הצליחה לנשום.

בשלב זה, ירדה המתלוננת על ברכיה, תוך שהנאשם חונק אותה והיא איננה מצליחה לנשום, אז נשך הנאשם את המתלוננת בלחיה הימנית, כל זאת כשהיא על הברכיים ולאחר מכן שיחרר את אחיזתו מגרונה של המתלוננת.

בהמשך, נטל הנאשם טיטול שהיה על השולחן במקום והכה באמצעותו את המתלוננת בראשה.

בהמשך, קמה המתלוננת מהרצפה וצעקה לנאשם שיחדל ממעשיו ולא ייגע בה ולקחה את העריסה בה שכב הקטין לחדר השינה במקום.

לאחר מכן, עת שהתה בחדר השינה החלה המתלוננת לבכות ובתגובה ניגש אליה הנאשם ודרש ממנה להפסיק לבכות ולא לצעוק פן השכנים ישמעו אותה ויזעיקו משטרה.

בהמשך, תקף הנאשם את המתלוננת באופן שתפס את פניה באמצעות ידו וכיסה למתלוננת את פיה ואפה באמצעות כף ידו, עד לשלב בו המתלוננת נחנקה והתקשתה לנשום. המתלוננת בתגובה נאבקה וניסתה להזיז את כף ידו של הנאשם מפניה על מנת שתוכל לנשום.

בהמשך, עזב הנאשם את אחיזתו בפניה של המתלוננת ואיים עליה באומרו לה כי אם היא תפנה למשטרה או תספר למישהו היא לא תצא ממנו וגם אם הוא יישב, יעצר, לא משנה מה, הוא יתכנן את הנקמה שלו בה.

בתגובה, המשיכה המתלוננת לבכות, ובתגובה שב ואיים עליה הנאשם כי אם היא תמשיך לבכות באופן שבו היא בוכה הוא ירצח אותה, את הילד ואת עצמו.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו למתלוננת חבלות בדמות אודם ומכאוב בצווארה וסימן נשיכה בדמות אודם ומכאוב בלחיי הימני. בשל האמור, פנתה המתלוננת לקבלת טיפול רפואי בתאריך 17.3.24 בקופ"ח מכבי, שם אובחנה עם נפיחות קלה באזור הגרון וסימן חבלה אדום במרכז הצוואר, רגישות קלה במישוש והופנתה בדחיפות לחדר מיון בבית חולים "כרמל" בחיפה.

כתב האישום המתוקן מתאר כי בתאריך 16.3.24, סמוך לשעה 3:56 איים הנאשם על המתלוננת באמצעות הודעה באפליקציית "וואטסאפ" מהטלפון הנייד של הנאשם לטלפון הנייד של המתלוננת בכותבו לה: "מחר שהילד ב10 בבוקר יהיה פה כדי לך". "וכן אני אומר את זה בטון מאיים נשמה אל תשחקי איתי ולא כדי לך שהפעם המשפחה שלך תתערב כי זה יגמר רע מאוד אני מבטיח לך".

עובר לאמור בתאריך 15.3.24 סמוך לשעה 19:15, איים הנאשם על המתלוננת, באמצעות הודעה באפליקציית "וואטסאפ" מהטלפון הנייד שלו, לטלפון הנייד של המתלוננת, ולאחר שזו כתבה לו: "ד' אם אתה לא נרגע הפעם אני לא אפחד להזמין לך משטרה תניח לי בשקט אני מסבירה לך אל תתן לי לערב אנשים אמרתי לך משהו אגיע כשאסיים עם הילד תניח לדברים", כתב לה: "כדי לך לא לשחק איתי אני אומר לך", "תזמיני משטרה", "רוצה לשחק איתי אה", "שאח שלך יביא תאקדח כדי לו", "שמעת", "יבת אלף", "אני יראה לך מה זה הפעם", "אני ימרר אותך טוב טוב אל תדאגי", "צוחק מי שצוחק אחרון", "תחשבי טוב טוב לפני כל צעד שאת עושה מעכשיו", "וכן אני מאיים עליך".

בתאריך 14.1.24, בשעה שאינה ידועה למאשימה, בבית אמה של המתלוננת בטירת הכרמל, על רקע ויכוח בין הנאשם למתלוננת אודות רצונה של המתלוננת להתגרש מהנאשם, בעוד המתלוננת אוזנת בידיה בקטין, ניסה הנאשם לקחת את הקטין מידיה של המתלוננת.

משזו התנגדה לנאשם, תקף הנאשם את המתלוננת באופן שנשך אותה בגב כף ידה, אז עזבה המתלוננת את הקטין והנאשם לקח את הקטין לידי.

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת אודם ומכאוב בידה.

בתאריך 14.1.24, סמוך לשעה 10:38, איים הנאשם על המתלוננת באמצעות הודעה באפליקציית "וואטסאפ" מהטלפון הנייד של הנאשם לטלפון הנייד של המתלוננת, בכותבו לה: "שם זין עלייך אני מבטיח לך שעם הוא יגדל בלי אבא הוא יגדל גם בלי אמא" "תזכרי את המילים שלי טוב טוב", "גם אם זה יהיה הדבר האחרון שאעשה בחיים שלי", "מי את זה הילד שלי וזה שווה בשווה יתחלק לא תחפשי מי יזיין אותך בתחת", "ותראי איך היום הוא לא חוזר", גם אם אני צריך לירות בכם", "ולזרוק עליכם רימונים", "זה מה שיעשה".

בתאריך 15.6.23 איים הנאשם על המתלוננת באמצעות הודעה באפליקציית "וואטסאפ" מהטלפון הנייד של הנאשם לטלפון הנייד של המתלוננת בכותבו לה "הכוס הזאת נגמרת והבית שלך נשרף" (תמונה של כוס שתיה), "שמעת מה אמרתי לך", "תיהי מוכנה", "לא חלון את כל הבית איתכם ביחד", "היום אני הולך עליך מאסר עולם", "זהו סיימת את הסיפור שלך את תיהי עוד סיפור בחדשות".

ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה הגישה תמונות חבלה של המתלוננת (טע/1) ורישום פלילי של הנאשם (טע/2).

ב"כ הנאשם הגיש מכתב ששלחה המתלוננת ליחידת תביעות בחיפה בבקשה להקל בעונשו של הנאשם (טע/3), תיעוד רפואי של הנאשם (טע/4), אישור לקנביס רפואי (טע/7) ורשימת תרופות שהנאשם מקבל (טע/5).

עוד הגיש ב"כ הנאשם מכתב שהגישה המתלוננת לבית משפט לענייני משפחה לביטול צו הגנה (טע/6) ותלוש שכר של הנאשם המעיד על כך שהוא עובד כמלווה ילדי חינוך מיוחד בעיריית חיפה (טע/8).

טיעוני המאשימה:

ב"כ המאשימה טענה כי בהתאם למבחן הקשר ההדוק שנקבע בהלכת ג'אבר יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכל העבירות שבוצעו על ידי הנאשם כלפי אותה מתלוננת במסגרת אותה פרשה עבריינית.

ב"כ המאשימה טעה כי הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם הם כבודה ושלומה של המתלוננת.

עוד נטען, כי הנאשם העביר את המתלוננת מסכת אלימות חמורה במסגרתה תקף אותה בנוכחות בנם הפעוט וגרם לה לחבלה של ממש ואם לא די בכך גם איים על חייה מספר פעמים. עוד הפנתה ב"כ המאשימה לסעיף 40ט(א) 10 לחוק העונשין לפיו ניתן להביא בחשבון לחומרא את האכזריות שבביצוע העבירות.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה וביקשה ללמוד ממנה כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל.

מאחר ואין בעניינו של הנאשם אופק שיקומי או טיפולי, נטען כי אין מקום לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם.

המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש של 16 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, התחייבות ופיצויים.

טיעוני הנאשם:

ב"כ הנאשם טען כי יש לקבוע כי מדובר באירוע אחד על פי הלכת ג'אבר.

באשר לנסיבות ביצע העבירות, נטען, כי מדובר בעבירות אלימות שלא בוצעו ברף חומרה גבוה, על רקע מערכת יחסים מורכבת בין הנאשם למתלוננת, וכי מדובר באיומים שהופנו כלפי המתלוננת בשעת תסכול וכעס.

עוד נטען, כי בעקבות האלימות שהפעיל הנאשם נגרמה למתלוננת אדמומיות ולא חבלות, אשר לא נראו כבר יום למחרת.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה (9/ת) וביקש ללמוד ממנה על מדיניות הענישה הנוהגת וביקש לקבוע כי העונש הראוי בעניינו של הנאשם לא יעלה על 6 חודשי מאסר. יצוין, כי חלק מהפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם עניינה בעבירות קלות יותר או בנסיבות קלות יותר מהמקרה שבפניי.

ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הביע חרטה, והוא מעוניין לשקם את משפחתו. עוד נטען כי הנאשם עבד טרם מעצרו, כמלווה לילדים עם צרכים מיוחדים והוא מעוניין להמשיך בעבודתו ולפרנס את משפחתו.

עוד נטען, כי יש לתת משקל לעמדת המתלוננת, אשר ביקשה להקל בעונשו של הנאשם ושלחה את עמדתה לב"כ המאשימה ואף ביקשה לבטל צו הגנה שהוצא בבית המשפט לענייני המשפחה.

עוד נטען, כי בעניינו של הנאשם קיים אפיק שיקומי, כאשר בני הזוג החלו בטיפול זוגי עוד לפני האירועים מושא כתב האישום והנאשם גם היום מביע רצון להשתלב בטיפול כששני בני הזוג רוצים לשקם את המשפחה ולגדל את בנם הפעוט יחדיו.

ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר בנאשם שהוא צעיר בגיל, סובל משלל בעיות רפואיות, ובין היתר מסוכרת נעורים, אשר לא מאוזנת בצורה מיטבית בשב"ס.

באשר לעברו של הנאשם בתחום הסמים, נטען כי השימוש בסמים היה על רקע כאבים מהם סובל הנאשם ולראיה כי לאחרונה הוא קיבל רישיון לשימוש בקנבוס.

לאור כל האמור לעיל, ביקש ב"כ הנאשם לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם ושהעונש לא יעלה על 6 חודשי מאסר בפועל.

דברי הנאשם:

הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הביע את רצונו לשקם את משפחתו וכי בנו יגדל במשפחה נורמטיבית וטובה.

דין והכרעה:

הנאשם הורשע בביצוע מספר עבירות אלימות ואיומים, אשר בוצעו כלפי המתלוננת במס' הזדמנויות שונות, בדירתה. מסכימה אני עם הצדדים, כי בהתאם למבחן "הקשר ההדוק", כפי שנקבע בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י (29.10.14)), יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד בגין כלל העבירות שבוצעו על ידי הנאשם, כאשר לריבוי העבירות יש לתת את הדעת בעת קביעת המתחם.

מתחם העונש ההולם:

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם, בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה. לפי סעיף 40ג(א) לחוק

העונשין מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד טעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע עבירה של תקיפה בת זוג הגורמת חבלה של ממש הם זכותו של אדם לשלמות גופו, לבריאותו, בטחונו האישי וכבודו. הערכים המוגנים שנפגעו מעבירת האיומים הינם הגנה על שלווה נפשו של המאויים, חופש הפעולה והבחירה שלו. הדברים נכונים, ביתר שאת, כאשר מדובר בעבירות המבוצעות כלפי בת זוג בדירתה, בה היא אמורה לחוש בטוחה ומוגנת.

בעניין זה יפים דבריו של כבוד השופט ג'ובראן ברע"פ 6577/09 צמח נ' מדינת ישראל (20.8.2009):

"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העבריין עצמו והן של עבריינים בכוח" (ראו גם: ע"פ 6366/11 יופירב נ' מדינת ישראל (10.9.2012)).

בחינת נסיבות ביצוע העבירות:

מדובר באירוע אשר כולל מעשי אלימות חוזרים כלפי המתלוננת, אלימות שהותירה חבלות בגופה ופגעה בכבודה ונפשה של המתלוננת. אומנם לא מדובר באירועים מתוכננים, אך האירוע מתאריך 16.3.24 היה אירוע של אלימות מתמשכת, והנאשם לא הפסיק לפעול באלימות כלפי המתלוננת על אף בכיה ובקשותיה להפסיק, ובסוף אף איים עליה כי בל תפנה למשטרה.

קשה לקבל את טענת ב"כ הנאשם כי מדובר באירוע נקודתי, כאשר האלימות הפיזית והאיומים כלפי המתלוננת התרחשו במספר הזדמנויות במהלך השנה האחרונה. ההסבר להתנהגות הנאשם, כי היה נתון בלחץ מצד המשפחה וכי היה במשבר זוגי עם המתלוננת, אינו יכול להוות צידוק למעשי אלימות של הנאשם כלפי המתלוננת על רקע ויכוחים של מה בכך.

כתוצאה ממעשי האלימות של הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות בדמות אודם ומכאוב בצווארה וסימן נשיכה בלחייה הימני, כעולה מהתמונות שצורפו (טע/1), הגם שסימני החבלה חלפו לאחר יממה. המתלוננת נאלצה לפנות לטיפול רפואי בקופת חולים מכבי שם אובחנה עם נפיחות קלה באזור הגרון וסימן חבלה אדום במרכז הצוואר כמו גם רגישות במישוש והתפנתה בדחיפות לחדר מיון בבית חולים כרמל.

כך גם ללא ספק, נגרמה עוגמת נפש למתלוננת ורק ניתן לשער את רגע האימה כשהיא לא מצליחה לנשום עקב חניקה, כאשר פעוט בן 3 חודשים נמצא בעריסה לידה, כאשר האלימות באה אחרי איומים חוזרים של הנאשם לפגוע בחייה.

הנזק שהיה עלול להיגרם למתלוננת בשים לב לעובדה כי הנאשם חנק אותה עד כי לא הצליחה לנשום יכול היה להיות אף חמור מזה שנגרם בפועל.

בשים לב לרמת האלימות הפיזית והמילולית שהופעלה כלפי המתלוננת על ידי הנאשם, החזרתיות בביצוע

העבירות והאיומים שהשמיע הנאשם כלפי המתלוננת, אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית.

מדיניות הענישה הנהוגה:

· ברע"פ 2329/23 פלוני נ' **מדינת ישראל** (23.3.23) המבקש הורשע במסגרת ארבעה אישומים שונים בביצוע שתי עבירות איומים, שתי עבירות של תקיפה סתם של בת זוג, עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בת זוג ועבירה של הפרת הוראה חוקית. על פי העובדות שם, המבקש ירק על שיערה של המתלוננת, איים עליה שישחט אותה, סטר למתלוננת והכה בראשה, ואיים על המתלוננת כשהוא אוחז סכין כי יהרוג אותה. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-30 חודשי מאסר בפועל לצד פיצוי למתלוננת וקנס**. למבקש עבר פלילי הכולל 11 הרשעות קודמות כאשר 4 מהן כלפי בת זוג. בית משפט השלום השית על המבקש עונש של 18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור המבקש על גזר הדין שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

· ברע"פ 1529/23 **אבנר שמלה נ' מדינת ישראל** (15.3.23), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, המבקש הורשע, על-פי הודאתו, בעבירות של איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג, ותקיפה סתם של בת זוג. המבקש והמתלוננת היו בני זוג במשך כשנה ומחצה במהלכם התארסו. המתלוננת הודיעה למבקש כי ברצונה לבטל את האירוסין ולהיפרד. בעקבות זאת, אירעו מספר אירועי אלימות של המבקש כלפי המתלוננת, בגדרם תקף אותה ואיים עליה כי בכוונתו להרוג אותה. **נקבע מתחם ענישה הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל**. על המבקש נגזרו 14 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

· בעפ"ג 31186-02-24 **שיבלי נ' מדינת ישראל** (2.5.24) המערער הורשע, לאחר הודאתו, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג. המערער צירף תיק נוסף והורשע בשתי עבירות של תקיפת בת זוג, איומים, הפרת הוראה חוקית והיזק לרכוש במזיד. במס' אירועים הפעיל המערער אלימות כלפי המתלוננת, בת זוגו באותם מועדים. **נקבע כי מתחם העונש ההולם לכל האירוע נע בין 10 ל-20 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלוות**. על המערער הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהגיש המערער לבית המשפט המחוזי נדחה תוך שנקבע כי מקרה זה אינו כולל מקרה שבו נפלה טעות בגזר הדין ובוודאי שהעונש לא חורג מרמת הענישה הראויה ואף ניתן לומר שהוא מקל.

· בעפ"ג (חי) 33615-05-13 **ג' נ' מדינת ישראל** (23.7.13). המערער תקף את המתלוננת, בת זוגו, בכך שחנק אותה, הפילה ארצה וחבט בישבנה ואף איים עליה שיהרגה, במידה ותפנה למשטרה. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-20 חודשי מאסר בפועל**, גזר על הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל והפעיל מאסר על תנאי בר הפעלה של 12 חודשים באופן מצטבר, כך שבפועל על המערער נגזר לרצות עונש של 25 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המערער.

· בת"פ 31666-10-23 **מדינת ישראל נ' עמר** (18.3.24), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה בנסיבות מחמירות, תקיפה בנסיבות מחמירות ואיומים. בעת שהנאשם והמתלוננת, זוג נשוי, היו בדרכם ללקוח, על רקע ויכוח בין השניים, קילל הנאשם את המתלוננת ואיים עליה באומרו כי ירצח אותה, ישחט אותה ויקרע לה את הבטן. בהמשך עצר הנאשם את הרכב וחבט במתלוננת, משך בשערותיה,

הכה אותה במכת אגרוף חזקה בעינה השמאלית וגרם לה לחבלות של ממש. באירוע אחר הנאשם תקף את המתלוננת בביתם בכך שנתן לה שתי מכות אגרופים בלסת ובחזה. נקבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ובין 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית**. על הנאשם, בן 70, ללא עבר פלילי הוטלו 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ומאסר על תנאי.

· בת"פ 24819-10-21 **מדינת ישראל נ' פלוני (7.5.24)**, אליו הפנה ב"כ הנאשם, הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש. הנאשם והמתלוננת שהייתה בת זוגו של הנאשם, הסיעו את בנם המשותף לבילוי. במהלך נסיבות אלה, תקף הנאשם את המתלוננת באופן שנתן לה אגרופים לפנים, הטיח את ראשו ותפס בגופה וכתוצאה מכך נקרעה חולצתה. למתלוננת נגרמו המטומות בידיה. באותו מקרה קבעתי כי **מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל, שבמקרים מתאימים ניתן לרצות בעבודות שירות ל-14 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, צו מבחן, וענישה נלווית. אציין כי מדובר בנסיבות שונות מהמקרה שבפניי, כאשר מדובר באירוע בודד.

· בת"פ 1201-03-24 **מדינת ישראל נ' פלוני (13.5.24)**, אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ועבירה של שיבוש מהלכי משפט. המתלוננת והנאשם בני זוג נשואים, להם שני ילדים קטינים. בדירה, התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת במהלכו שבר הנאשם כלי מטבח מזכוכית ומראה. בהמשך, הוויכוח בין בני הזוג הסלים, והנאשם תקף את המתלוננת באופן שתפס אותה בשיערה, נתן לה מכות בראשה ובפניה, בעט ברגליה, כל זאת תוך שהוא מושך בשיערה ואומר לה "אני לא רוצה לעשות לך סימנים, אני נותן לך רק בראש". בנסיבות אלה, הגיעו השוטרים לדירה, הנאשם ברח, ותוך כדי גביית עדות מן המתלוננת התקשר אליה הנאשם ואמר לה, שאם תתלונן במשטרה לא יהיה לה טוב. הנאשם נעצר על ידי השוטרים בבית אמו, והובא לבית מעצר. בהיותו בבית המעצר התקשר הנאשם מספר פעמים למכשיר הנייד של המתלוננת והפציר בה לבטל את תלונתה במשטרה נגדו, וזאת על מנת שישוחרר ממעצר. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמה למתלוננת חבלה של ממש. באותו מקרה קבעתי כי **מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בשונה מהמקרה שבפניי מדובר באירוע בודד.

· בת"פ 7448-03-23 **מדינת ישראל נ' פלוני (4.6.23)**, אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע על סמך הודאתו בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ועבירת תקיפת סתם בת זוג. בדירת השכן, עת היה מצוי הנאשם בגילופין, לעיני השוטרים שהגיעו למקום ולעיני הקטין, תקף הנאשם את המתלוננת, בת זוגו, באופן שתפס אותה בידיה בחוזקה, כשהיא יושבת על הכיסא, הצמיד אותה לכיסא ונענע אותה מצד לצד, וחדל ממעשיו רק כשהשוטר הורה לו לעשות כן. במועד אחר, עת שב הנאשם לדירה, כשהוא מצוי בגילופין ולעיני הקטין תקף הנאשם את המתלוננת באופן שנתן לה מכה ללחי שמאל וגרם לה לחבלה של ממש. בהמשך אמר לה הנאשם כי ישבור לה את הפנים. באותו מקרה קבעתי כי **מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

· ברע"פ 3463/15 **קוטוב נ' מדינת ישראל (21.5.15)**, המבקש הורשע בשלושה אישומים בביצוען של עבירות שעניינן תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג והיזק לרכוש במזיד. על פי עובדות כתב האישום, במקרים שונים תקף המבקש את בת זוגו בכך שסטר בפניה וגרם לה שטף דם בסמוך לעינה הימנית ופצע מדמם בשפתה התחתונה. באירוע נוסף הפשיל את מכנסיה של המתלוננת והיכה בישבנה באמצעות חגורה. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל**. על

המבקש הושתו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת בסך של 5,000 ₪. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

· בעפ"ג 17943-09-13 **אבו ענאם נ' מדינת ישראל** (4.12.13), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, הורשע המערער בעבירות של תקיפות רבות של בן זוג הגורמות חבלה של ממש, איומים, תקיפה סתם והיזק לרכוש במזיד. בשעת ערב תקף המערער את אשתו בכך שחבט בה באמצעות מוט עץ על ראשה, על כתפה ועל גבה, נשך אותה בידה הימנית, הצליף בגופה בכבל חשמל והכל לעיני ילדיהם הקטינים ובנוכחות חלק מבני המשפחה. כתוצאה ממעשים אלה נגרמו למתלוננת חבלות. כשניסו שני אחיו של המערער לעצור בעדו מהמשך ההתעללות באשתו, הוא תקף גם אותם בכך שנשך אחד מהם בידו וגרם לו חבלה. בנוסף הוא הוסיף ואיים עליהם שירצח אותם. המערער המשיך באיומיו גם שעה שהשוטרים באו לקחתו. עוד הורשע המערער בכך שבמספר רב של מקרים במהלך שלוש השנים שקדמו לאירוע הנ"ל תקף את המתלוננת פעמים רבות במכות אגרופי בפניה, בחבטות בראשה באבן ובמוטות עץ, בהצלפות בגופה עם כבל חשמל ובמכות שהטיח בה. הוא גם איים עליה שוב ושוב. בנוסף, באחד מאירועי התקיפה שרף המערער את בגדי אשתו המתלוננת ושבר מכשירי טלוויזיה בבית. בגזר הדין הטיל עליו בית משפט השלום עונש מאסר בפועל של 24 חודשים, מאסרים על תנאי וחייב אותו בפיצוי המתלוננת בסכום של 10,000 ₪. ערעור שהגיש המערער לבית המשפט המחוזי נדחה.

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לכל האירוע נע בין 10 ל- 20 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלוות.

בעניינו של נאשם זה לא מצאתי כי קיימות נסיבות חריגות המצדיקה חריגה ממתחם העונש אשר קבעתי לעיל, לא לחומרא ולא לקולא.

אשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

שקלתי לקולא את העובדה כי הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, הביע חרטה ונטל אחריות על מעשיו. יש להדגיש כי הודאתו של הנאשם חסכה מן המתלוננת את הצורך להעיד בבית המשפט, וכך גם חסכה מזמנו השיפוטי של בית המשפט.

עוד שקלתי את העובדה כי מפנייה של המתלוננת בכתב עולה כי היא מעוניינת בשיקום התא המשפחתי והיא ביקשה להקל בעונשו של הנאשם (טע/3).

כך גם לא ניתן להתעלם ממצב רפואי מורכב של הנאשם הסובל משלל בעיות רפואיות כפי שהדברים עולים מהמסמכים שהוגשו (טע/4 ו- טע/5).

לחומרא שקלתי את העובדה כי אין זה מפגש ראשון של הנאשם עם החוק, הגם שהרשעותיו הקודמות לא בתחום האלימות ועד כה לא ריצה מאסרים בפועל (טע/2).

עוד שקלתי את הפגיעה של העונש בנאשם ומשפחתו.

אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל בן 10 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 17.3.24.

2. מאסר על תנאי בן 4 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות פיזית או מילולית כלפי בן משפחה, ויורשע בגינה.

3. התחייבות כספית על סך 2,000 למשך 3 שנים להימנע מביצוע עבירות בהן הורשע בתיק זה.

ביהמ"ש הסביר לנאשם את משמעות ההתחייבות והזהירו כי אם יפר אותה יחויב בתשלום ההתחייבות, לרבות תקופת המאסר כפי שייקבע על ידי ביהמ"ש.

הנאשם:

אני הבנתי את ההסבר של ביהמ"ש לגבי ההתחייבות ואני מתחייב בסכום של 2,000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשעתי בתיק זה למשך 3 שנים.

בנסיבות תיק זה, ובשים לב לרצונה של המתלוננת לחזור ולנהל משק בית משותף עם הנאשם, לא מצאתי להטיל עונש של פיצוי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט' תמוז תשפ"ד, 15 יולי 2024, במעמד הצדדים.